

Emlékezés az I. világháborúban szenvedőkre

A szabadkai 6. népfelkelő gyalogezred honvédelekésze 1917 őszén kis csomagot küldött Győr városának, amelyben Móritz Lajosnak, a győri Tanítóképző 1916-ban hadiérettségit tett hallgatójának relikviái voltak. Egy notesz, egy irattárca, benne egy kis tintaceruza, amellyel a naplóját írta a kis füzetbe, egy gránátzilánk, amely a ceruzát és a naplótíró fiatal életét kettétörte, s a halotti bizonyítvány. E szerint a még tanulóként bejegyzett Móritz Lajos 1917. október 7-én az Isonzót kísérő Bainissai-fensíkon „gránátzilánktól találva hősi halált halt.”

„*hogy béke! béke!
béke! béke már!
Legyen vége már!*”

Babits Mihály fohásza 90 éve talált meghallgatásra,
s 20 éve fogadták meg Győr polgárai a Doberdón
elesetteknek: *Sorsotok a miénk marad!*

Ideje van tehát az emlékezésnek és a fogadalom
megisméltésének. Ezért hívja Önt, Kedves Családját,
Barátait és Ismerőseit Győr megyei jogú város polgármesteri
hivatala és a Széchenyi István Egyetem

2008. október 3-án 15.30 órára
a győri Zsinagógába
(Kossuth u. 3-5.)

a Nagy Háborúban szenvedők előtti főhajtásra.

Ennek keretében

BEDÉCS GYULA

AZ I. VILÁGHÁBORÚ EMLÉKEZETE

GALÍCIÁBAN, AZ ISONZÓ- VÖLGYBEN ÉS A DOBERDÓN
című könyvének képeihez kapcsolunk éneket és prózát,
zenét és verset.

Az emlékezés műsora

DR. OTTÓFI RUDOLF, Győr város alpolgármesterének köszöntője

után elhangzó I. világháborús katonadalt KULCSÁR BÉLA kutatta fel és adja elő harmonikán

A háború színtere a *Reköttes* című regényben. Tersánszky Józsi Jenő művéből
NAGY ANIKÓ olvas fel részletet

DR. FODORNÉ KERÉKGYÁRTÓ CSILLÁT, a Széchenyi István Egyetem zongora tanszakának docensét a *Sírok, sírkertek, sírjelek* című montázs ihlette meg

Egy sírkő a milliók közül. Sík Sándor *Rudolf Czinege* című verse HÖGYE ATTILÁ-
NAK, az első győri Isonzó-film szerkesztőjének előadásában hangzik el

A borító képeihez BEDÉCS GYULA, a kötet szerzője mondja el gondolatait

A szecesszió a háborúban. A javorcai „Szent Lélek-kápolnában”
BAKOSNÉ TRIPOLSZKI TERÉZ, az Egyetem hegedű tanszakának docense játszik

Kiáltás az életért. *Új Getsemane*. Somogyváry Gyula versét
elmondja HÖGYE ATTILA

A Doberdón elesett Pour László honvédszázadost HONTVÁRI CSABA,
az Egyetem trombita tanszakának docense „kíséri el”

DR. OTTÓFI RUDOLF alpolgármester által készített képmontázshoz
DR. FODORNÉ KERÉKGYÁRTÓ CSILLA válogatta a zenei számokat

A műsort TRUKÁNÉ KATONA ZSUZSA, a kötet irodalmi szemelvényeinek
összeállítója vezeti

Kérjük, hogy a *Pro domo* című vers elhangzásakor minden
jelenlévő legyen közreműködő.

A könyv a helyszínen kedvezménytel megvásárolható.

Szeptember 26.: Már alig tudunk mozogni. Mindig helyben kell maradni, már 10 napja. Ez egész megmerevít bennünket, mert ha valaki kidugja a fejét, bizony megtörténhet, hogy nem maga húzza vissza. 15-20 lépésre van az olasz állás. Már egy hónap óta nem vetkőzhettem le. Bizony, ha még soká így tart, nem tudom mi lesz. Mosdani egy héten egyszer lehet. Egy kulacs vizet kapunk egy napra és az inni is kevés.

Szeptember 29.: Reggel 6 óra óta szakadatlan erős ágyútűz. Igen sok a veszteségünk. Beillett egy napos pergőtűznek. Mindenféle kaliberű ágyúk szóltak, de folyton. Bizony nem mertünk megmozdulni sem. Éjjel támadott az olasz és a mellettünk lévő 7-eseknél bizony sok ember elpusztult. De több olaszt is fogtunk.

Szeptember 30.: Elég nyugodtak vagyunk, de mindig van halott és sebesült.

Október 1.: Ma is elég nyugodtak vagyunk.

Október 2.: Még eddig is csak egyes aknákat kaptunk. Felkapva ezeket az égő aknákat olyan, ha csak ráfekszik is összeégeti.

*Ezzel a nappal befejeződik a napló.
Október 7-én Lokovec mellett a
862-es háromszögelési ponttól
délnyugatra egy út mellett két
bajtársával együtt eltemették.
A két világháború között a
csontjaikat a kis falu temploma
előtt egy közös sírba tették.
Nyugalmukat egy nagy kereszt
őrzi.*

